

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

11. – 18. dubna 2021

15 / 2021

2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)

Po celý týden se církev radovala ze skutečnosti vzkříšení, kterou nezastavil ani hněv vládců, Zlo či slabost učedníků. Ale je třeba nastoupit další část cesty, která vede k vládě Božího milosrdenství všude ve světě. Tato etapa se týká každého učedníka. Již nejde jen o seznámení se s Mistrem, ale o plné opření se o víru.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, ty o Velikonocích vždy znovu oživuješ víru svého lidu; prosíme tě: opatruj a upevňuj v nás, cos nám daroval, ať všichni stále hlouběji chápeme, co to pro nás znamená, že jsme byli obmyti křtem, znovuzrozeni z Ducha a vykoupeni krví tvého Syna. Neboť on ...

1. ČTENÍ – Sk 4,32-35

Čtvrtá kapitola knihy Skutků apoštolů mluví o prvních obtížích, které mladičkou církev potkaly. Apoštolové stanou před veleradou a statečně vyznají Krista... Tato kapitola končí shrnutím – textem, který dnes čteme. Zpráva je samozřejmě zjednodušující, hned další kapitola ukazuje problémy, ale obecný pohled na mladou církev žijící ze vzkříšení Pána je plný optimismu a radosti.

ŽALM 118 Odp.: **Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.**

Podobně jako minulou neděli církev zpívá Žalm 118 jako chvalo zpěv na moc Boží a jeho dílo, protože nejpřesněji ze všech žalmů vyjadřuje tajemství Kristovy smrti a vzkříšení.

2. ČTENÍ – 1 Jan 5,1-6

Jan otevřel ve čtvrté kapitole téma vztahu ke spolubratrům uvnitř komunity. Zřejmě došlo k nějaké nevraživosti či věroučnému rozporu. V páté kapitole připojuje jako argument význam křtu. Narodit se z Boha není otázkou našeho úsilí, ale darem Boží moci působící skrze křest.

EVANGELIUM – Jan 20,19-31

Teprve po příběhu o prázdném hrobu a vyprávění o Marii považující Zmrtvýchvstalého za zahradníka se Ježíš zjeví samotným apoštolům. Jako by je potřeboval připravit. Každé slovo tohoto vyprávění je

naplněno důležitým významem. A přeci, i když se zjevuje naplno, je tato událost spojena s vírou, jak ukazuje postava Tomáše.

K ZAMYŠLENÍ

Nevěřící Tomáš se často zmiňuje jako příklad nedostatečné víry. Ale jeho odmítání může mít více příčin. Například hněv na sebe sama, že nebyl před týdnem s ostatními nebo že nevzal Ježíšova slova vážně... Z textu není jasné, zda vložil svoji ruku do Kristových ran. Jde ale o velmi silný obraz. Možná jsme to my, kdo potřebujeme vložit svoji ruku do Kristových otevřených ran, aby se pohly ledy našeho života. Dnes i nás Ježíš zve: „...vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 12. – 17. 4.

PONĚLÍ – Sk 4,23-31; Žl 2; Jan 3,1-8

Po zážitku věznění vytryskla společná modlitba. Následuje naplnění Duchem svatým a další vyslání. Takto, v síle Pánova Ducha, roste církev dodnes.

ÚTERÝ – Sk 4,32-37; Žl 93; Jan 3,7b-15

Jistě se ani my neuzavíráme do sebe. Uvědomuji si, že kouzlo společného vlastnictví spočívalo v tom, že vše bylo dobrovolné. Jakékoli napodobení – bez Boha – v dějinách neuspělo.

STŘEDA – Sk 5,17-26; Žl 34; Jan 3,16-21

Dnes budu zvlášť myslet na ty, kdo se kvůli hlásání evangelia dostali za mříže, za ostnaté dráty. Nehrozí ale těžkosti i mně, když vezmu evangelium opravdově?

ČTVRTEK – Sk 5,27-33; Žl 34; Jan 3,31-36

Pronásledování a nenávisť se dnes stupňují na mnoha místech. Ale Boží slovo ze světa sprovodit nelze. I já jsem se o tom v omezených podmínkách přesvědčil. A toto poznání mě může naplňovat radostí!

PÁTEK – Sk 5,34-42; Žl 27; Jan 6,1-15

Radost, že směli pro Kristovo evangelium trpět. Kéž mám sílu snášet obtíže doby! Potom tato radost přejde v otevřenost a schopnost podělit se o ni s druhými.

SOBOTA – Sk 6,1-7; Žl 33; Jan 6,16-21

Církev rostla a roste i dnes právě tím, že dokáže své pravomoce předat druhým, podělit se. Kdykoli se tak děje, Boží slovo se šíří stále víc!

Hlas církve

O Božím milosrdenství

Velikonoční tajemství je vrcholným bodem právě tohoto zjevení a uskutečnění milosrdenství, které může člověka ospravedlnit a znovu nastolit vlastní spravedlnost, ve smyslu řádu spásy, který Bůh od počátku chtěl v člověku a skrze něho ve světě. ***Trpící Kristus zvláštním způsobem oslovuje člověka, a to nejen věřícího.*** Také nevěřící člověk v něm bude moci nalézt výmluvný vztah a spoluúčast na lidském údělu, jakož i ***dokonalou plnost nezištné odevzdanosti věci každého člověka, pravdě a lásce.*** Božský rozměr velikonočního tajemství sahá však ještě hlouběji. Kříž vztyčený na Kalvárii, na němž Kristus vede svůj poslední rozhovor s Otcem, vyrůstá jakoby ze samotné podstaty lásky, jakou byl podle věčného Božího úradku obdařen i člověk, stvořený k obrazu a podobě Boha. Bůh, kterého zjevil Kristus, je ***nejen spojen úzce se světem jakožto Stvořitel*** a jeho prvotní zdroj života, ale je to zároveň i Otec, kterého s člověkem, jehož povolal k životu ve viditelném světě, pojí ***pouto ještě těsnější než pouto stvoření, totiž láska,*** která ***nejen vytváří dobro, ale přivádí je k dokonalosti*** v účasti na životě samotného Boha: Otce i Syna i Ducha svatého. Kdo totiž miluje, touží sám sebe darovat.

Kristův kříž na Kalvárii vyrůstá na cestě této obdivuhodné výměny, tohoto podivuhodného ***darování se Boha člověku,*** v němž je zároveň obsažena i ***výzva člověku, aby odevzdal Bohu sebe*** a spolu se sebou i celý viditelný svět, a tak měl účast na Božím životě a jakožto adoptivní syn také na pravdě a lásce, která je v Bohu a z Boha vychází. Tak právě na cestě onoho odvěkého vyvolení člověka k důstojnosti adoptivního Božího syna vyrůstá v dějinách kříž Krista, jednorozeného Syna, který jako „Bůh z Boha a světlo ze světla“ přišel, aby ***poskytl definitivní svědectví o podivuhodné smlouvě Boha s lidským rodem, totiž Boha s člověkem, s každým člověkem.*** Ta smlouva je tak stará jako člověk, sahá až k samému tajemství stvoření. Byla potom vícekrát znovu obnovena s jediným vyvoleným národem. Zde, totiž na Kalvárii, stává se smlouvou novou a definitivní, určenou nikoli pouze jedinému národu, Izraeli, ale přístupnou a otevřenou všem a každému.

Z encykliky sv. Jana Pavla II. Dives in misericordia, č. 7

Bohoslužby v týdnu 11. – 18. 4. 2021 – Týn nad Vlt. a okolí

Den: **mše sv.:** **slaví se:**

Neděle	11. 4.	2. neděle velikonoční <i>Neděle Božího milosrdenství</i> 8.00 - Chrástany, Slabčice (bs), Kostelec 9.30 Týn nad Vlt.; Žimutice 11.00 - Zálší
Pondělí	12. 4.	8.00
Úterý	13. 4.	16.30 - Hartmanice
Středa	14. 4.	18.00
Čtvrtek	15. 4.	17.30 - Chrástany
Pátek	16. 4.	18.00
Sobota	17. 4.	18.00 - Neznašov
Neděle	18. 4.	3. neděle velikonoční 8.00 - Chrástany (bs), Slabčice, Kostelec 9.30 Týn nad Vlt., Žimutice 11.00 - Zálší

Svátoost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy.

Týdenní oznámení:

- **Naléhavý úmysl apoštolátu modlitby** s papežem Františkem na měsíc duben zní: Modleme se za představitele státní moci, aby se v době pandemie zasadili za urychlenou distribuci vakcíny a její spravedlivé sdílení zejména s nejchudšími zeměmi.
- **Farní charita Tábor** vypisuje výběrové řízení na pozici: Zdravotní / kontaktní pracovník/ce – informace na kostelní vývěsce nebo na webu www.tabor.charita.cz.

Aleluja!

***Živ buď nad smrtí slavný vítěz,
jenž z hrobu svého právě vstal,
Pán Ježíš, bludných ovcí přítel,
jenž za ně život v oběť dal.***

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz.